

Rozhovor so slovenskou výtvarníčkou

Sarah I. Avni

Sarah I. Avni je mladá úspešná umelkyňa, ktorá má za sebou niekoľko autorských výstav. Svojou tvorbou oslovuje širokú verejnosť aj vďaka osobitému pozitívnemu pohľadu na svet, ktorý prenáša do svojich diel. Jej obrazy sú nežné, žiaria farebnosťou a luxusom.

„Benátky“

Obraz vystavený v Prezidentskom paláci „Viva Aqua 8“
Obraz vystavený v Prezidentskom paláci „Viva Aqua 2“

Kedy ste začali tvoriť a čo vás inšpiruje v tvorbe?

Tvoriť som začala už ako malá. Veľkú podporu som dostala od mamy. Nie som z výtvarníckej rodiny, ale umenie si ma našlo. Od detstva som kontinúálne tvorila, rozmýšľala som nad tým, že to raz bude moja profesia. Inšpiráciu nachádzam prakticky kdekoľvek. Umelec by mal byť otvorený, vnímavý, mal by vstrebávať čo najviac informácií. Takže to môže byť veľmi široký záber. Možností je veľa, keď ma niečo zaujme, spracujem to a prenesiem na plátno.

Aké témy najčastejšie spracovávate?

Spracovávam témy, ktoré sú najaktuálnejšie v mojom vnútri, pretože nič iné pre mňa v tom čase nie je dôležitejšie, ten pocit ma nepustí k ničomu inému. Posledné roky som veľmi často zobrazovala krídla. Muži väčšinou vnímajú krídla ako symbol slobody a ženy viac ako symbol ochrany. Veľa pracujem so symbolikou, najmä často vychádzam z C. G. Junga a jeho štúdie symbolov.

Ako vyzerá deň umelca?

Momentálne bývam v ateliéri, kde mám oddelenú obytnú zónu od pracovnej. Takto mi to veľmi vyhovuje. Ráno hneď môžem začať pracovať, a to bez toho, aby som odchádzala v myšlienkach niekde inde. Takže s nezaťaženou hlavou skočím rovno do práce. Ideálne je, že pri práci môžem stráviť celý deň bez prerušovania. Veľakrát sa zatvorím na niekoľko dní do ateliéru a nevychádzam odtiaľ, kým prácu nedokončím.

Viem o vás, že okrem výtvarného umenia máte rada literatúru, hlavne ženské romány. Čo zaujímavé ste naposledy čítali, čo vás inšpirovalo?

Áno, čítam veľmi rada. Cez Vianoce som doslova zhltnúla 3 knihy. Veľmi sa mi páčila kniha od Coelho – Víťaz je sám. Bol to trochu iný štýl, na aký sme pri tomto autorovi zvyknutí. Ide o úžasnú knihu, je to pohľad do šoubiznisu, čo ako funguje, odкрýva veľa vecí. Ľuďom, ktorí by sa

chceli nejakým spôsobom zviditeľniť, ju odporúčam prečítať si. Zaujal ma aj román o Elizabeth Taylor. V životopisoch je toľko inšpirácie a poučenia...

Zaujímavosťou vo vašej tvorbe je, že maľujete aj (okrem iných námetov) satelitné mapy.

Mojím častým námetom sú mapy miest. Mapy sú maľby na plátne v štruktúre, takže obraz je príjemný na dotyk. Taký obraz sa divákovi javí viac ako reliéf. Tieto mapy sú robené podľa Google Maps, takže všetko sedí. Nejde o fiktívne mapy, ale sú to reálne mestá. Väčšinou si vyberám také, ktoré ma niečím oslovili, zaujali, či už som o nich čítala alebo

videla dokument, alebo som v nich aj reálne bola. Tvorila dokopy sériu Cesta okolo sveta, ktorú rozširujem, každý rok pribudne niečo nové. Robila som veľké metropoly Európy – Paríž, Londýn, Benátky, Rím, ale aj menšie mestá, napr. Skalicu. Tieto mapy sú vhodné aj ako darček, pretože dokážem na nich zachytiť a spracovať dôležité miesta v živote človeka. Robila som jednu sériu máp, ktorá mi bola srdcu blízka, pretože to bolo pre klientkinu mamu. Na jej mape som kamienkami zachytila miesta, kde sa jej mama narodila, kde sa vydávala, kam chodila kočikovať svoje prvé dieťa... Je to veľmi osobné a pani, pre ktorú bola mapa určená, mala z nej obrovskú radosť.

Pri tvorbe máp navštevujete konkrétne miesta aj osobne, aby ste ich precítili?

Ideálny deň umelca: ráno vstanem, porozmýšľam, kam poletím alebo pocestujem, strávim tam týždeň, dva, mesiac či pol roka a potom sa vrátim a pripravím z toho miesta obraz. A potom si môžem začať vyberať opäť ďalšiu destináciu... To by bolo ideálne! Ale väčšinou je to len

prstom na mape alebo na základe skúseností z návštevy tohto miesta. Pomaly som však už vyčerpala všetky miesta, ktoré som navštívila, takže cestovanie by sa hodilo. Mapu Dubaja som napr. vytvárala pomocou piesku, keďže ide o mesto na púšti, sú tam zakomponované aj orientálne prvky, avšak tam som sa zatiaľ nedostala...

Rada cestujete. Chodíte si aj oddýchnuť alebo všetky cesty spájate s prácou?

Podozrievam seba samu z vorkoholizmu, ale som stále iba v podozrení. Myslím si, že sa snažím skôr aktívne oddychovať. Väčšinou sa však nechám pohltiť nejakým projektom a bez toho, aby som si dopriala trocha oddychu, idem do ďalšieho. Lepším plánovaním by som oddych konečne možno mohla dosiahnuť.

Ste autorkou oficiálnej poštovej známky Slovenskej pošty, ktorá vznikla pri príležitosti Majstrovstiev sveta vo futbale v Juhoafrickej republike. Táto známka bola zaradená v časopise Stamp news do TOP 10 najzaujímavejších

známok sveta roka 2010 a umiestnila sa na 1. mieste. Je to pekný úspech. Aká bola práca na tomto projekte?

Bol to krásny projekt v spolupráci so Slovenskou poštou. Oslovili ma ako mladú umelkyňu a pre mňa to bolo cťou a veľkou výzvou. Vďaka tomuto projektu som viac spoznala futbal. Trávila som veľa času s kamarátmi – fanúšikmi futbalu, v krčmičkách a snažila som sa pochopiť podstatu tohto športu. Na známke je zachytená atmosféra štadióna. Je to prvá lentikulárna známka na Slovensku. Lentikulárna technológia znamená

Detail obrazu so smaragdami — „Smaragdová doska“

Zľava doprava: „Non Sufficit Una VI.“ (Jedno nestačí), „Ónyxová doska“ a „Smaragdová doska“

skladanie fólií na seba a na každej fólii je jeden obrázok. V tomto prípade zachycujú jednotlivé fólie výkop futbalistu, ktorý dáva gól – zložením fólií na seba vzniká optický dojem pohybu.

Pripravili ste aj zaujímavé obrazy pre mesto Bratislava.

Pre mesto Bratislava som minulý rok vytvorila dva obrazy – erby miest Bratislavy a Perugie, ktoré vznikli pri príležitosti 50. výročia partnerstva týchto miest. Boli to dary mesta Bratislavy Perugii.

Pri práci používate netradičné techniky. Ako vznikol tento nápad?

Techniku, s ktorou momentálne pracujem, som si postupne pred pár rokmi vymyslela. Ide o techniku tzv. polychrómovaného akrylu, kde pracujem s maľbou aj reliéfom. Obraz tým získava hĺbkú a plasticitu. Do tohto materiálu dokážem vkladať vzácne aj menej vzácne materiály – od plechu cez sklo až po smaragdy a rubíny. Je to veľmi hravé, obohacuje to zážitok človeka, ktorý sa na dielo pozerá.

Vaším klientom vytvárate obrazy, ktorými si radi spríjemňujú interiér. Prichádzajú k vám s požiadavkou a presnou predstavou alebo skôr ponechajú návrh obrazu na vás, podľa vášho pocitu z konkrétneho interiéru?

Takmer 50 % mojej tvorby tvoria obrazy, ktoré pripravujem pre špecifické interiéry na mieru. Interiéry a bývanie ľudí odzrkadľujú ich osobnosť. V dnešnej dobe je každý dom či byt úplne iný – farby, riešenie, nábytok... a to všetko má dopad aj na steny. Pre špecifických klientov robím obrazy na mieru. Spolupráca sa začína sympatiou medzi ľuďmi. Je veľmi dôležité pochopiť klienta. Ak mi preukáže dôveru, môžem mu pripraviť obraz podľa vlastného cítenia jeho interiéru a jeho osobnosti. Takéto spolupráce bývajú vždy najúspešnejšie. Tým, že sú mnohé interiéry špecifické, majú klienti problém nájsť umelecké dielo rozmerom, farebnosťou a náladou vyhovujúce interiéru.

Obraz vystavený v Prezidentskom paláci „La La Land Dubai“

Obraz vystavený v Prezidentskom paláci „Viva Aqua 9“

Takýto problém dosť často riešia tapetami. No potom prichádza ďalší problém – na tapety sa totiž ťažko niečo umiestňuje. Tapety sú síce krásne, ale takéto riešenie treba dopredu konzultovať s odborníkom, bytovým dizajnérom alebo sa poradiť s nejakým umelcom. Ja dokážem vytvoriť obrazy, ktoré sa môžu umiestniť aj na tapety. Korešpondujú s nimi buď motívom, alebo farebnosťou.

V decembri 2012 prebiehala úspešná výstava v Prezidentskom paláci v spolupráci so sochárom Miroslavom Rudavským. Čím bola výstava dvoch umelcov prepojená?

Výstava bola nádherná! Pri otvorení bol prítomný aj pán prezident Ivan Gašparovič. Vystavovala som nové obrazy zo série Viva Aqua, ktoré sú inšpirované

